

Oláh András

túl az éjszakán

mennyi veszteség fér el egyetlen éjszakában
ne hazudj hozzá semmi többet
mert aki a falakon kívül él megtanulja
betömni az önzés hézagait
másféle árnyék szegődik melléd
s az érdem nem az ami benned él
ezért érdektelenek mások álmai
hisz arcukat elmossa az idő
hiába veszed elő a régi fényképeket
a visszanéző folyton más tükrebe vágyik
pedig már rég nem ugyanazok vagyunk

gyalogos lelkek

hamis szelídség áldozata lettél
nem védtelek meg
mégse gondolj most a menekülésre
hisz még meg sem szoktad az érkezést
magunk fizette csöndben
vesztegelünk beteg lelkiismerettel
gyalogos lelkek vagyunk
akikben örökösen ott lappang a tél
le kéne szokni végre a pusztulásról
hogy Isten belophassa közénk a fényt
ha az élőnek feltámadni lenne kedve

prognózis

a prognózis keddre ígérte az álmokat
s hogy lesz ki a kocsmapultnál majd meglátogat
de a kocsmák bezártak mind s ez bizony furcsa
– fukar életemhez már senkinek sincs kulcsa

tűz-piros locsolóautók képét őrzöm
nem hagyom egy emléknek se hogy megelőzzön
holnap fel sem tűnik tán senkinek hogy késtem
– gyászjelentés leszek egy bätortalan kézben

fontosabb

fenn hordja az orrát az est
az irányjelző riadtan pislog
megérkeztél de a motort nem állítottad le
még nem döntötted el kiszállsz-e
persze így az egésznek nincs értelme
miért jöttél ide egyáltalán
ha ismét megfutamodsz
nem lehet résen lenni egész életedben
egyébként sem érvényesek a régi szabályok
már fontosabb ami elmúlt
és a bepárásodott szélvédőn átszivárgó
fények is csak magadtól féltenek

Pannonhalmi Zsuzsa:
Kristály
Porcelán applikáció